

Ιατροφοβία: τι είναι και πώς αντιμετωπίζεται

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Φωτο:queen.gr

Η επίσκεψη σε ένα ιατρείο σίγουρα δεν είναι το πιο ευχάριστο πράγμα, ωστόσο για πολλούς ανθρώπους αποτελεί απλά υπόθεση ρουτίνας ή... αναγκαίο κακό. Ό,τι είναι όμως για πολλούς μέρος της καθημερινότητας, αποτελεί για άλλους εφιάλτη.

Για όσους πάσχουν από ιατροφοβία η επίσκεψη στο γιατρό, ακόμη και για μία τυπική εξέταση, μοιάζει με Γολγοθά. Η εκδήλωση του φόβου πριν από την επίσκεψη

στο γιατρό έχει διάφορες μορφές: από αίσθημα αδιαθεσίας στο στομάχι, μέχρι εφίδρωση και κρίσεις πανικού. Πιθανές είναι ακόμη και διαταραχές της ομιλίας και της αναπνοής, η ζαλάδα και η υποβάθμιση της σημασίας ενοχλημάτων όπως ο πόνος.

Σε ανθρώπους που φοβούνται, αλλά επισκέπτονται τελικά τον γιατρό προκύπτει συχνά μία ψευδής ιατρική εικόνα. Για παράδειγμα, κατά τη μέτρηση της αρτηριακής πίεσης στο ιατρείο οι τιμές είναι αισθητά αυξημένες συγκριτικά με εκείνες που μετρά ο ασθενής μόνος στο σπίτι. Η πιθανή θέα του αίματος και της βελόνας ή ο φόβος για το πόρισμα μίας ιατρικής εξέτασης κρατούν τους ιατροφοβικούς μακριά από την όποια περίθαλψη. Ιδιαίτερα αυξημένος είναι ο φόβος των ασθενών απέναντι στους οδοντιάτρους, τους χειρουργούς και τους γυναικολόγους.

Σύμφωνα με το γερμανικό Σύνδεσμο Παθολόγων, περίπου δύο εκατομμύρια Γερμανοί πάσχουν από ιατροβοφία. Οι ρίζες της εντοπίζονται κατά κανόνα στο παρελθόν και οφείλονται σε άσχημες ή τραυματικές εμπειρίες κατά την επαφή με γιατρούς στην παιδική ηλικία. Προκειμένου να αποφευχθεί ή να αντιμετωπιστεί η ιατροφοβία στην παιδική ηλικία, οι γονείς αλλά και οι γιατροί πρέπει να προσεγγίζουν με τη μέγιστη δυνατή προσοχή και ηπιότητα τα παιδιά, ειδικά στην πρώτη τους ιατρική επίσκεψη, εξηγεί ο Άμιν Ασούρ, παθολόγος και σχολικός γιατρός της ανώτατης σχολής HTL της Βιέννης.

Πιο περίπλοκα είναι τα πράγματα στους ενήλικες. Πολλοί ιατροφοβικοί, σύμφωνα με ρεπορτάζ του deutsche welle απλά επιλέγουν να μην πηγαίνουν στο γιατρό ακόμη κι όταν αισθάνονται πόνο. Σε τέτοιες περιπτώσεις βοηθά η θεραπευτική βοήθεια από ψυχοθεραπευτή. Και αυτός όμως είναι γιατρός. Σε πραγματικά σοβαρές περιπτώσεις, στις οποίες η ιατρική φροντίδα κρίνεται απαραίτητη, συστήνεται σε ορισμένους ιατροφοβικούς η λήψη ηρεμιστικών, ο υπνωτισμός ή ο βελονισμός. Το πιο σημαντικό όμως είναι η οικοδόμηση κλίματος εμπιστοσύνης ανάμεσα σε γιατρό και ασθενή.

Πηγή: ikypros.com